

דו"ח על המצב הכספי של תנועת העולם הזה - כוח חדש כתום ששה חודשים מיום הבחירות.

● הכנסות מתרומות של חברים ואוהדים: 3906 ל"י.
● הוצאות על אסיפות, פירסומים, אירגון שירות השבת ושירת האחדה, הוצאת הבטאון של התנועה: 4280 ל"י.
● תשלום לעובד (היחיד) בשכר: 1293 ל"י.
● גרעון: 1667 ל"י.
● חברים ואוהדים המעוניינים בהמשך הפעילות הסדירה של התנועה מתבקשים לשלוח תרומות לכיסוי חוב זה. מלבדכן אין לתנועה - והיא מסרבת שיהיה לה - כל מקור למימון פעולותיה.

חברים ואוהדים מוזמנים להשיג תת בפעולות הבאות של התנועה, ברחבי הארץ:

בירושלים

י"ערך ביום ו' בערב, 17 ביוני, בקולנוע חן מישפט ציבורי על משטרת ישראל הציבור מוזמן. כל אדם שיש בידו חומר, או הרוצה להעיד בהקשר למשפט זה, מתבקש לכתוב בהקדם האפשרי לת"ד. 799, ירושלים.

בראשון-לציון

ביום ו', 10 ביוני, בשעה 9 בערב, יתקיים חוגיבית בהשתתפות מרכזי ברודאי (חבר קבוצתהדיון לענייני כלכלה) על הנושא: **אבטלה ותיכנון כלכלי** החוג יתקיים בבית חרות יהל, רחוב הדגל העברי 6, ראשון-לציון.

ברמת-השרון

תיערך אסיפת-תיכנון של החטיבה האזורית, בפיגישא ליד המדורה, ביום ששי זה, 10 ביוני, בשעה 9 בערב. בחצר ביתו של עו"ד גילאון, רחוב הנוטר (ליד הכניזן 4 קומות), ישתתפו:

עו"ד צבי גילאון ושלוש חברי הנה

בתל-אביב

ביום ב', 13 ביוני, בשעה 8 בערב, במשרדי מערכת העולם הזה (רחוב גליסקין 8) ירצה **בנימין עומרי** מעורכי אתגר, על הנושא: **מה בין מדינת ישראל למדינת היהודים.**

ברמת-גן

ביום ד', 15 ביוני, בשעה 8.30 בערב, בקפה עצמאות, בנן המלך דויד (מאחורי קולנוע אודוט), ירצה **עו"ד סלמן טויק** על הנושא: **יחסי ישראל-ערב** אחרי ההרצאה יתקיים דיון חופשי.

בפתח-תקווה

ביום ד', 15 ביוני, בשעה 8.30 בערב, יתקיים חוגיבית בבית משפחת פילין, רח' אהרן-העם 34, פתח-תקווה, בהשתתפות **עו"ד שמואל סגל** שירצה על הנושא: **הפרדת הדת מן המדינה - כיצד?**

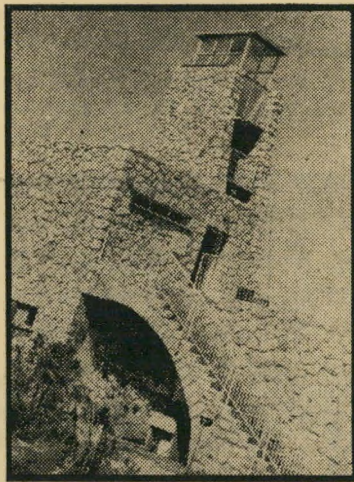
פינה אומרים שיופנת נמצאת ליד נהריה, בנהריה אומרים שיופנת זה בנגב, במשטרת צפת חושבים שזה על כביש הצפון, בכביש הצפון אומרים שזה לא כאן. רק מוקי, אשתו של אחד מקציני צפת, ביקרה שם פעם, ולכן היא יודעת שיופנת נמצאת ליד מושב אהיהוד. במושב אהיהוד איש לא שמע על מקום כזה. גם לא בקיבוץ יסעור השכן.

היחידים שיופנתם איפה נמצאת יודפת, ומהו העבר וההווה של המקום הם הברודאי. "יודפת" מסביר בדואי אחד, "זה קיבוץ. פעם הייתה שם מלחמה גדולה נגד הרומאים. כל היהודים התאבדו אז. חוץ מאחד שהתחבא במערה, ואחר-כך כתב ספר." זקני השבט סיפרו לו את זה. גם את זה אנשים הנמצאים עכשיו במקום הוא מכיר. הם נחמדים מאוד, אבל משונים.

שירי יודפת העתיקה נמצאים על פסגת הר, מרוחקת מכל מקום ישוב, שממנה אפי' שר להשקיף על נוף עוצר-נשימה. למעלה פנורות חורבות העיר, קצת יותר נמוך נמצאת המערה, שבה, לפי הסיפורים, הסתתר יוספוס פלביוס, וליד המערה יש בית-אבנים מרשימים. זהו בית-השימוש של יודפת, שנבנה עלידי הקרן-הקיימת.

לידו נמצאים כעשרה צריפים, וזוהי יודפת. ובה מתגוררים 32 חלוצים. הם לא עובדים מזולת, ולא עובדים כוכבים, אלא עובדים את האדמה, בדרך חדשה לגמרי. נביא בכל זאת יש להם. הוא יושב בחיפה, וקוראים לו דוקטור שכטר. הוא היה מורה בבית-הספר הראלי ולימד

"אתה מרגיש שישאל את האמי" תי" שואל המתרגם את האנוס. "כן, הוא עונה. "הוא מרגיש שישאל את האמי" מתרגם המתרגם. "אבל אמרו לי, ממשך האנוס, "שביש-ראל יש הרבה עבודה, ושכולם רוקדים ו" שרים, ושמחים, וגרים בידרות גדולות, ויש הרבה כסף!" "הוא אומר", מתרגם המתרגם, "שכאן לא כל כך שמח, בישראל, אבל הוא מבין שזה בגלל שהיהודים צריכים לבנות את ה" מולדת, ואין להם זמן לשמח." "למה שלחו אותנו לעבוד בעבודות דק?" ממשך האנוס להלל את מולדתו החדשה,

מתיישבי יודפת ומיגדליהתצפית תורת-חיים מיסטי

שם מקצועות ספרות ואמנות. תוך כדי לימוד גילה שהתרבות של ימינו מרחיקה את האדם מהחיים האמיתיים, ומצא דרך לחזור אל החיים, בתרבויות המיסטיות של ה" מורה הרחוק, בון וביוגה. אחרי שהתגבשה אצלו תורתו החדשה, הוא מצא לה גם מאמינים שהסכימו לצאת ולהגשים אותה. ה" מאמינים עלו ליודפת כדי להתקרב אל ה" אדמה ואל הטבע.

חסידות ופדננקרייז. הם לא הצטרפו לתנועה הקיבוצית, כי לפי דעתם אין לה כיום פתרונות לבעיות האמיתיות של ה" חיים. הם מקדיפים לחיות יותר כמין מושב שותפי - כדי לא לפגוע בשלמות המשפחה.

שלושים ושניים הצעירים בוגריהתיכון של יודפת חיים לעת עתה בקיבוצים, מקבלים כסף מקופה משותפת, ומחליטים את כל החלטותיהם יחד, עלידי שיחה, ללא הצבעות או בחירות.

בתחלת חייהם המשותפים הם ניסו ל" התעמק בתורות מיסטיות זרות, אבל לאט לאט הם חוזרים לחיק היהדות. בזמן האחרון הם התחילו אפילו לחגוג את חגיגה. הם מקיימים את יום-הכיפורים בקריאת "קטעים המבטאים את חשבון-הנפש", ב" קבלת-שבת הם קוראים מהתורה ומהסידור, ובשנה האחרונה הם אפילו חגגו את ליל-הסדר, עם מצות והגדה.

בימי חול הם קוראים בספרות חסידיית, מתעמקים בתורות פלדנקרייז ואלכסנדר, ו" מתעמלים לפיהם. הם מאוינים לבאן, כי הוא מבטא את החיים, ולא מקשיבים לבט ובוזן כי הוא מנסה לתת רק תחליף לחיים. (המשך בעמוד 19)

ציונות חזרה למולדת

כולם הרגישו שחסר כאן משהו, במדינה הזאת, ואיש לא ידע להגיד מה. עכשיו סוף סוף התברר שכל מה שהיה חסר, כל ה" שנים העבריות הללו, היו האנוסים.

כולם כבר היו כאן. כל היהודים הערלים מאפריקה, כל הנימולים הכפולים מהרוד, כל היהודים שאסור להם להתחתן עם יהודיות, ואלה שמותר להם, ויהודים מהגזע היהודי ויהודים מגזעים אחרים - כולם כבר באו, ורק האנוסים עוד ישבו להם בשלוחה על אדמת מאירקה שלהם, וחיללו שם את כבוד השם. עכשיו, כשהם חזרו סוף סוף לחיק היהדות ולנס-ציונה, כבר הכל בסדר.

מדווחת כתבת "העולם הזה", שביקרה את האנוסים במולדתם החדשה:

החמה עומדת להסתלק מראשי האילנות ושליח האגודה נגריצוק מסביר לאנוסים שבשבת שבת השם מכל מלאכתו, ולכן אסור גם להם לעבוד ביום הזה. אנוס אחד שואל אותו אם זה לא היה ביום הראשון, שהוא שבת מלאכתו. איש האגודה אומר שלא. עכשיו, שהם כבר יהודים, הוא שבת ביום שבת.

הם עומדים סביבו, בחדר ריק לגמרי, ו" הוא מספר להם, בספרדית, אין בוך השם את היום השביעי ויקדש אותו, ואין שותים לכבוד זה יין, ואוכלים חלות.

האנוסות רודפות בינתיים בין החדרים אחרי הילדים שלהן, והאנוסים מסתכלים בגעגועים ובערגה על היין שמונח באמצע החדר.

"מי יערך לנו קידוש כשאתה לא תהי?" מתעניין לדעת אחד האנוסים.

"השכנים שלכם," אומר איש האגודה. ל" שכנים הממלאים את החדר לא נעים לספר שהם לא יודעים אין עושים קידוש, כי ב" מקום קידוש הם נוסעים תמיד לבלות בנס-ציונה.

הקידוש נגמר. כולם שותים יין ואוכלים. המדריך חוקר אותם בודאנה אם הם הבינו מה זה יום השבת. המנהיג אומר שכן, ו" שואל אם אפשר לנסוע לסייל קצת כדי לחגוג את היום הקדוש הזה.

דירות גדולות, והרבה כסף. אחרי שהקידוש נגמר, סיפר האנוס הראשי, אנדרס מיליאנא, דרך המתרגם מהאגודה לגריצוק, אין, עד לפני שלוש שנים, הוא חשב את עצמו לנוצרי לכל דבר. הוא האמין בישו, ובבתולה הקדושה והלך לכנסייה כל יום ראשון. אבל לפני שלוש שנים בא אליו הדוקטור קופינאו והסביר לו שיש לו שם יהודי, ואף יהודי, והוא בודאי יהודי ש" נאלץ להמיר את דתו בגלל האינקוויזיציה.

כשאנדרס שמע את הדברים הללו, ארו ענינו. הוא הבין שכל חייו עד עתה היו שוים ושמהוים והלאה הוא צריך להאמין בהים, וללכת לבית-כנסת במקום לכנסיה. "אין הוא מרגיש בישראל? אני שואלת את המתרגם.

"הוא מרגיש שזהו ביתו האמיתי," עונה המתרגם. "אולי תשאל אותו, שהוא יענה," אני מציעה.

התיישבות עבודת הטבע בזמן האחרון מהלכות בארץ שמועות מורזרות, על קבוצה של כמה עשרות צעירים שהתקבצו יחדיו, התיישבו ביודפת, והם עובדים שם את השמש, ורוקים ריקודים מוזרים לאור הירח, ומתפללים לשני ה" מאורות הללו בבית-מקדש שהקימו לעצמם. **הנביא מחיפה.** היכן נמצאת יודפת, אין אף אחד בגליל שיועד. במשטרת ראש-